

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

în camera de consiliu, fără citarea părților, examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2015, de către condamnatul Crasniuc Vitalie XXXXX, în propria cauză penală.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de recurs în anulare de la 16.11.2018 până la 26.12.2018.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei orașenească Odintovo, reg. Moscova, Federația Rusă din 12 decembrie 2013, Crasniuc Vitalie a fost condamnat în baza art. 105 alin. (1), art. 119 alin. (1), art. 119 alin. (1), art. 115 alin. (1) și art. 161 alin. (2) lit. g) din Codul penal al Federației Ruse la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în colonie cu regim special, cu calcularea termenului executării pedepsei începând cu data de 03 aprilie 2013.

2. La 08 iunie 2015, Ministrul Justiției al Republicii Moldova a înaintat în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, un demers de transfer în care a indicat că, în cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova se soluționează cauza privind transferul din Federația Rusă în Republica Moldova a lui Crasniuc Vitalie, pentru continuarea executării pedepsei stabilite de instanța rusă, într-un penitenciar din Republica Moldova, în baza art. 2 - 6 din Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, din 21.03.1983 și art. 556 din Codul de procedură penală, se adresează setul de documente pentru examinarea posibilității transferului cerut.

3. Reprezentantul Ministrului Justiției al R.M., Tighineanu Octavian, în ședința de judecată, a susținut demersul înaintat și a solicitat admiterea acestuia ca fiind întemeiat, cu acceptarea transferului condamnatului în Republica Moldova, deoarece condamnatul este cetățean al Republicii Moldova și întrunește condițiile transferului.

3.1. Apărătorul Chetragu Dragoș, a pledat pentru admiterea demersului ca fiind întemeiat, întrucât demersul înaintat întrunește condițiile necesare prevăzute de lege, condamnatul Crasniuc Vitalie este cetățean al Republicii Moldova.

3.2. Procurorul Cucereavii Oxana, a susținut necesitatea admiterii demersului Ministrului Justiției al R.M., cu încadrarea condamnării în baza art. 145 alin. (1) Cod penal al R.M., cu preluarea executării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, în baza art. 155 alin. (1) Cod penal al R.M., cu preluarea executării pedepsei de 10 luni închisoare, în baza art. 155 alin. (1) Cod penal al R.M., cu preluarea executării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni, în baza art. 187 alin. (2) lit. e)

Cod penal al R.M., cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani. Totodată, procurorul a menționat faptul că conform legislației penale naționale, fapta infracțională prevăzută la art. 115 alin. (1) din Codul penal al Federației Ruse și anume vătămarea menționată a integrității corporale nu constituie infracțiune, astfel a solicitat instanței să aplice procedura schimbării condamnării. Urmare, constatând faptul că Crasniuc Vitalie a săvârșit un concurs de infracțiuni, în baza art. 84 Cod penal al R.M., prin cumul parțial al pedepselor, procurorul a conchis asupra stabilirii pedepsei definitive de 12 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

4. Prin încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2015, a fost admisă parțial demersul Ministerului Justiției al Republicii Moldova și cererea condamnatului Crasniuc Vitalie privind transferul persoanei condamnate de un stat străin pentru continuarea executării pedepsei cu închisoarea în instituțiile penitenciare din RM, cu aplicarea procedurii privind continuarea executării pedepsei.

S-a dispus acceptarea transferului condamnatului Crasniuc Vitalie pentru executarea pedepsei penale în instituțiile penitenciare ale Republicii Moldova, cu aplicarea procedurii continuării executării pedepsei și al considera pe Crasniuc Vitalie condamnat prin sentința Judecătoriei orașenească Odințovo, reg. Moscova, Federația Rusă din 12 decembrie 2013, în baza: art. 145 alin. (1) din Codul penal al R.M. - cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani; art. 155 din Codul penal al R.M. cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni; art. 155 din Codul penal al R.M. - cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni; și, respectiv, art. 187 alin. (2) lit. e) din Codul penal al R.M. - cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani; iar conform art. 84 din Codul penal al R.M., cu stabilirea lui Crasniuc Vitalie a unei pedepse definitive, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu calcularea termenului executării pedepsei începând cu data de 03 aprilie 2013, în rest, demersul Ministrului Justiției al Republicii Moldova și cererea condamnatului privind acceptarea transferului lui Crasniuc Vitalie, condamnat prin sentința Judecătoriei orașenească Odințovo, reg. Moscova, Federația Rusă din 12 decembrie 2013, în baza art. 115 alin. (1) Cod penal al Federației Ruse - la 3 luni închisoare, au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Liberarea condiționată înainte de termen a condamnatului Crasniuc Vitalie va fi posibilă de aplicat la executarea efectivă a 3/4 din termenul de pedeapsă stabilit, în cazul reparării integrale a daunelor cauzate prin infracțiunile pentru care este condamnat, cu participarea la executarea, în conformitate cu prevederile art. 234 din Codul de executare al R.M. a muncilor remunerate sau neremunerate de îngrijire sau amenajare a penitenciarului și a teritoriului, de îmbunătățire a condițiilor de trai și medico-sanitare de detenție, în cazul în care statul de condamnare nu va stabili alte condiții mai favorabile pentru condamnat.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța a constatat că, din materialele dosarului rezultă că, Crasniuc Vitalie este cetățean al Republicii Moldova, pedeapsa care urmează a fi executată constituie un termen mai mare de 6 luni, iar în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. e) al Convenției din 21.03.83 asupra transferării persoanelor condamnate, o transferare nu poate avea loc în termenii prezentei Convenții decât în condițiile când

acțiunile sau omisiunile care au dat naștere condamnării trebuie să constituie o infracțiune în raport cu dreptul statului de executare sau ar trebui să constituie o astfel de infracțiune, dacă ar fi survenit pe teritoriul său. Faptele pentru care a fost condamnat Crasniuc Vitalie, acceptarea transferului căruia se solicită, și anume condamnatului îi sunt imputate următoarele infracțiuni potrivit Codului penal al R.M., art. 145 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, individualizat prin „Omorul unei persoane”, infracțiune care se pedepsește cu închisoare de la 10 la 15 ani, art. 155 alin. (1) „Amenințarea cu omor”, acțiune ce se pedepsește cu amendă în mărime de la 200 la 400 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, și art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, adică „Jaful”, individualizată prin „sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violente”, acțiuni ce se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Din prevederile art. 556 alin. (4) Cod de procedură penală al R.M., în urma soluționării demersului, instanța adoptă o încheiere, în care se menționează: 1) denumirea instanței statului străin, data și locul adoptării sentinței; 2) date despre ultimul domiciliu al condamnatului în Republica Moldova și despre ocupația lui; 3) încadrarea juridică a infracțiunii pentru care a fost condamnată persoana; 4) legea penală a Republicii Moldova care prevede răspundere pentru o infracțiune similară cu cea comisă de condamnat; 5) hotărârea sa privind acceptarea sau, după caz, respingerea transferării cerute; 6) în cazul acceptării transferării cerute, instanța va indica care procedură de executare o va alege: continuarea executării sentinței sau schimbarea condamnării.

Astfel, soluționând demersul în raport cu înscrisurile anexate la el și referindu-le la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată a conchis că la cererea privind transferul sunt anexate: *un act care confirmă că persoana condamnată este cetățean al statului de executare; declarația în scris a persoanei condamnate privind consimțământul ei la transfer; copia de pe hotărârea de condamnare, autentificată, cu mențiunea că este definitivă, precum și copia de pe textele legilor aplicate în cauza respectivă; certificatul în care este indicată durata pedepsei deja executate și a arestării preventive, precum și durata pedepsei ce urmează a fi executată.*

Potrivit dispoziției art. 557 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care categoria sau durata pedepsei pronunțate în statul de condamnare nu corespunde legii penale a Republicii Moldova, instanța de judecată, prin hotărârea sa, o poate adapta la pedeapsa prevăzută de legea națională pentru infracțiuni de aceeași categorie. Această pedeapsă trebuie să fie cât mai adecvată pedepsei aplicate prin hotărârea statului de condamnare. Prin natura sau prin durata sa, această pedeapsă nu poate fi mai aspră decât cea pronunțată în statul de condamnare și nici să depășească limita maximă prevăzută de legea națională.

Totodată, instanța de a menționat că, potrivit dispoziției art. 86 alin. (1) Cod penal, la executarea hotărârii unui stat străin, instanța de judecată înlocuiește sancțiunea privativă de libertate pronunțată în statul străin cu o sancțiune prevăzută de propria lege penală pentru aceeași faptă, fără a agrava situația penală a condamnatului stabilită prin hotărârea statului străin. Dacă legea statului străin prevede o sancțiune mai mică decât minimul

prevăzut în legea internă, instanța de judecată nu va fi legată de acest minim și va aplica o sancțiune corespunzătoare sancțiunii pronunțate în statul străin.

Astfel, instanța a conchis că pedeapsa de 12 ani închisoare corespunde cerințelor indicate mai sus.

Mai mult, instanța a respins demersul Ministrului Justiției al Republicii Moldova și cererea condamnatului privind acceptarea transferului în baza art. 115 alin. (1) Cod penal al Federației Ruse - la 3 luni închisoare, deoarece potrivit Codului penal al Republicii Moldova, fapta respectivă nu constituie infracțiune, de vreme ce fapta lui Crasniuc Vitalie în această latură constituie o contravenție prevăzută de art. 78 din Codul contravențional, adică vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale. Or, transferul persoanei poate fi acceptat cu condiția însă ca legea penală a Republicii Moldova să prevadă răspundere pentru o infracțiune similară cu cea comisă de condamnat.

Instanța a respins ca fiind eronate alegațiile procurorului cu referire la schimbarea condamnării, or prin prisma prevederilor art. 557 Cod de procedură penală, respingerea transferului pentru o anumită faptă dintr-un conglomerat de infracțiuni, nu semnifică schimbarea condamnării ci continuarea executării sentinței, or schimbarea condamnării se poate dispune doar atunci când categoria sau durata pedepsei pronunțate în statul de condamnare nu corespunde legii penale a Republicii Moldova, astfel ca instanța de judecată, prin hotărârea sa, să o pată adapta la pedeapsa prevăzută de legea națională pentru infracțiuni de aceeași categorie. Pe de altă parte, după acceptarea transferului și stabilirea unei pedepse definitive lui Crasniuc Vitalie prin prisma art. 84 din Codul penal, condamnatul va continua să execute aceeași pedeapsă de 12 ani în temeiul sentinței Judecătoriai orașenești Odintovo, reg. Moscova, Federația Rusă din 12 decembrie 2013, fără însă a se dispune schimbarea condamnării.

5. Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, condamnatul declară recurs în anulare prin care solicită casarea încheierii cu pronunțarea unei hotărâri prin care acestuia să îi fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii de recurs în anulare, condamnatul susține că soția acestuia este grav bolnavă și are la întreținere un copil. Mai mult, condamnatul menționează că și mama acestuia are nevoie de susținerea lui, or aceasta este pensionară.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, statuând următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

În temeiul art. 453 Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană a

Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, pronunțată la 16 septembrie 2015, urma a fi atacată în termen de 15 zile cu recurs la Curtea de Apel Chișinău și nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva încheierii nominalizate, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 453, 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de către condamnatul Crasniuc Vitalie, împotriva încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 septembrie 2015, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, preluată integral la **23 ianuarie 2019**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan